

Ca. 112
298

Iacobi Curtii

BRUGGENSIS
IURISCONSULTI

Επικατάσιον (id est coniecturalium) Iuris
Ciuilis, ad Curtium Fratrem
Lib. III.

Othomanus
Ysuris

ANTVERPIÆ,
In ædibus Ioan. Steelfis.
M. D. L.

Cum Gratia & Priuilegio.

Iac. Curtius

IOH. CVRTIO

Fratri S.

QV IDEM, haud nescius sum Frater, permiffa tibi Operis huius editione, duarum rerum subeundam mihi esse accusationem. Vnius, quasi nominis cupiditate, & quo no

uitas mea hoc facto inclaresceret: impudentius q̄ consultius cogitationes meas, quas satis fuisset, intra priuatos parietes cum amico miscere, publicauerim. Alterius, tanquam infirmitatis meae mihi conscius, aut mobilitate ingenii, circa minutiora hae haresim, quae nullam maiorem rerum expositionem, aut partium distributionem exigant, sed singulis capitibus absoluta, velut priori cogitatione fessum & diuturnae contem̄plationi imparem, ad nouam inspectionem statim dimittant. Nec ego, si meum esset illud exemplum, nec mihi cum omnibus qui diligentiam suam orbi testatam faciunt commune crimen, nō latius copiosiusq; in defensione aut purgatione eius versarer. Nunc rem nō

Iacobi Curtij

BRVGENSIS IVRIS

CONSULTI ΕΙΚΑΣΤΩΝ

ad Fratrem

LIBER PRIMVS.

I quid est aliud, in quo
sim reprehendendus: at
illud profecto non com-
misi, ut ipse me anxie ac
molestè, dum operi meo
titulum quero, vexarem:
quanquam non dubitat
quisquam, vel solo tituli lenocinio, plerosq;
ad legèdum rapi. Nam Græcæ inscriptionis
novitas, qua tanquam ad peregrinitatem,
Ius Romanum vulgus redigi putat, iam pri-
dem tam Veterum quàm Recētiorum ex-
emplo, non tantum excusationem sed de-
fensionem quoque habere cœpit. Itaq; nec
mihi verendum, ne veluti noua re turbatus
ac cōmotus quisquã, ad lectum titulum sta-
tim in vocem erumpat, ut plerunque solēt:
& contracta narè εἰς ὧν νεύομεν & exclamet:
Quis iste, cui datum est οἶον πέπνυοῦ; Potrò,
cum ea, quæ tradere hic parò, talia sint, ut in-
plarisque, quod negare non possum, cog-
itus sum εἰκόλει, simul quod eadem pro ces-